

som der ogsaa over Skildringen af hendes Barndomshjem hviler et saa stærkt Virkelighedspræg, at Læsningen derigjennem faar forøget Interesse.

Vi har længe ønsket at kunne bringe en Levnedsskildring af den nu verdensberømte kvindelige Matematiker. Men noget bedre end hvad hun selv har begyndt i deene Bog, der forhaabentlig vil blive fortsat, det kan næppe nogen anden give. Det korte Uddrag af Fortællingen, som vor Plads rækker til, skal derfor ogsaa staa væsentlig som en Opfordring til vore Læsere til selv at gjøre sig bekendt med den.

Det er russisk Landliv, Godsejerliv, vi her bliver ført ind i. Stilen er større end hos os, Livet mere patriarkalsk. En af Tjenestefolkene, den enligt levende Syerske, har forset sig; Tanjas Fader, Generalen, gjør ikke som sine Naboer, der vilde have straffet hende med Knut, men han sammenkalder med Højtidelighed hele Husets talrige Besætning og tvinger hende til en ydmygende Afbigt i hendes Medtjeneres Nærværelse. Det er ikke Moderen, der opdrager den lille Pige, men den engelske Guvernante; først ved at blive voxen naar hun den eftertragtede Lykke, at nyde sin Moders og sin syv Aar ældre Søsters Selskab. En Huslærer og et Par Guvernanter mere eller mindre bliver der ikke sparet paa, Bøger og Tidsskrifter tilhørende Verdenslitteraturen har man fuldt op af, men man lever ensomt, som ude af Verden, saadan som store Folk ofte af Skik og Brug dømmes til at gjøre det. Ogsaa Omgivelserne er prægede af det storslaaet ensomme. I Skoven tør ingen gaa alene, Røvere, bortrømte Soldater og Bjørne huserer der; om Vinteraftenene kan man staa paa Gaardens store Trappe og høre en Tudekoncert af Ulve rundt om den nærliggende Sø.

Ligesaa fremmedartet som de ydre Forhold paa det russiske Herresæde er for os, ligesaa hjemligt og naturligt er det Familieliv, den lille Tanja opvoxer i. Menneskene er alle Steder ens. Disse tre smaa Senge, trukne tæt op til hinanden, hvor de tre Søskende tilbringer deres Morgener, halvt sovende halvt legende, indtil „Njanja“ (det russiske Ord for Barnepige) finder for godt at besørge Paaklædningen; hele dette Barnekammer, hvor Njanja hersker uindskrænket, baade forkjælende og optugtende Børnene, som hun udadtil overfor hvem som helst af Husets øvrige Beboere ubetinget tager i Forsvar, hvad de saa kan have gjort, dette er ganske som vort eget. Og den